Ἡ Τουρκικὴ προκλητικότης προσβάλλει αὐτὰ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Δὲν θὰ πρέπει, ἅπαξ διὰ παντός, νὰ δοθῇ εἰς τὴν γείτονα ἕνα γερὸ μάθημα;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι, ποὺ ἀνέχονται τὴν τουρκικὴν ἰταμότητα. Διότι ἀπὸ αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ ἡ θρυαλλὶς ἑνὸς Ἀρμαγεδῶνος.

Η ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΦΩΤΗ ΜΑΚΡΗ, Γεν. Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ

Ἡ κοινὴ γνώμη πληροφορεῖται καὶ παρακολουθεῖ κατ' αὐτὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν «ἐκδημοκρατικοποίηση» τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος, αἱ ὁποῖαι, μολονότι ἐπισημαίνουν ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ τοῦ ὠργανωμένου τρόπου καὶ τῶν μεθόδων ἐνεργείας, τόσο τὴν προέλευσή των, ὅσο καὶ τὰς ἐπιδιώξεις των, ἐν τούτοις δυνατὸ νὰ δημιουργοῦν κάποια σύγχυση. Γιὰ τὴ διάλυση κάθε συγχύσεως καὶ τὴν πληρέστερη διαφώτιση τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ μόνο, καθ' ὅσον οἱ μισθωτοὶ γνωρίζουν καλῶς καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα, κρίνομε σκόπιμη τὴν κατωτέρω σκιαγράφηση εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.

Αἱ Ἐπαγγελματικαὶ Ὀργανώσεις τῶν Μισθωτῶν, Σωματεῖα, Σύλλογοι, Σύνδεσμοι κλπ. συνιστῶνται βάσει τῆς κειμένης Νομοθεσίας παρ' αὐτῶν ἐλευθέρως, κατὰ τὴ βούλησή των. Εἴκοσι μισθωτοὶ κατὰ τὸν Α. Κ. δύνανται νὰ κάμουν Σωματεῖον. Ἀποκτοῦν δὲ νομικὴν ὑπόσταση μετὰ τὴ διαδικασία περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ἱδρυτικοῦ Καταστατικοῦ των.

Αἱ εὐρύτεραι Ἑνώσεις τῶν Σωματειακῶν αὐτῶν ὀργανώσεων τῶν Μισθωτῶν, ὅπως αἱ Τοπικαὶ τοιαῦται (αἱ ἀποκαλούμεναι συνδικαλιστικῶς Ἐργατικὰ Κέντρα) καὶ αἱ ἐθνικαὶ ὁμοιοεπαγγελματικαὶ (αἱ ἀποκαλούμεναι συνδικαλιστικῶς Κλαδικαὶ Ὁμοσπονδίαι), συνιστῶνται καὶ αὗται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῶν σωματειακῶν ὀργανώσεων, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων δι' ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν μελῶν των.

Ἀποκτοῦν δὲ αἱ Ἑνώσεις αὗται νομικὴν ὑπόσταση, κατὰ τὴν αὐτὴ διαδικασία, διὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν διατάξεων του συνδέει καὶ δεσμεύει, ἔναντι ταύτης, τὰς σωματειακὰς ὀργανώσεις μέλη της.

Περαιτέρω αἱ εὐρύτεραι αὗται Ἑνώσεις (Ἐργατικὰ Κέντρα καὶ Κλαδικαὶ Ὁμοσπονδίαι) ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὴν εἰδικὴ πρὸς τοῦτο καταστατικὴ διαδικασία ἐνεργοῦσαι, διὰ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων αὐτῶν, συνιστοῦν Ἐθνικὴ Γενικὴ Ἕνωση, ὅπως ἐν προκειμένῳ τὴ Γ.Σ.Ε.Ε. Καὶ ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. λειτουργεῖ βάσει Καταστατικοῦ, ἐγκριθέντος κατὰ τὴν αὐτὴ διαδικασία, ὅπερ συνδέει καὶ δεσμεύει ὀργανικῶς τὰς ὀργανώσεις μέλη αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ εἰδικῶς καθοριζόμενα. Οὕτω, τὸ Καταστατικὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀποτελεῖ καὶ τὸ Συνδικαλιστικὸ Χάρτη, τοῦ οὕτως διαρθρωμένου Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος τῆς χώρας, καθ' ὅσον ἅπασαι αἱ Ὀργανώσεις (Πρωτοβάθμιοι - Σωματεῖα κλπ., δευτεροβάθμιοι - Ἐργατικὰ Κέντρα καὶ Κλαδικαὶ Ὁμοσπονδίαι), αἱ ὁποῖαι εἴτε συνέπραξαν ἀμέσως καὶ ἐλευθέρως εἰς τὴν τοιαύτην ὀργάνωση καὶ διάρθρωση τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος, εἴτε προσεχώρησαν ἐλευθέρως καὶ μόνο διότι ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει, εἰς ταύτην συνδέονται καὶ δεσμεύονται μεταξὺ των ὀργανικῶς διὰ τῶν διατάξεων τῶν Καταστατικῶν αὐτῶν, ὡς πρὸς τοὺς σκοπούς, τὰς ἰδεολογικὰς Ἀρχὰς καὶ τὴ Συνδικαλιστικὴ δεοντολογία.

Ἡ ΓΣΕΕ, ὡς γνωστό, κατὰ τὰ διεθνῶς ἰσχύοντα, εἶναι μέλος ἱδρυτικὸ τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐλευθέρων Ἐργατικῶν Συνδικάτων. Ἡ ΔΣΕΕΣ ἀκολουθεῖ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ Συνδικαλισμοῦ καὶ διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου αὐτῆς καταγγέλλει τὴν αὐτοκαλουμένην ὡς Παγκόσμιο Συνδικαλιστικὴ Ὁμοσπονδία (ΠΣΟ), τὴ γνωστὴ κομμουνιστικὴ τῆς Πράγας, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ προσωπεῖα τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἐπιδιώκει νὰ διαβρώσῃ τὸν ἐργατικὸ συνδικαλισμὸ καὶ νὰ τὸν θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσία του, διὰ τὰς πολιτικάς του ἐπιδιώξεις.

Τμῆμα τῆς ΠΣΟ εἰς τὴν χώρα μας εἶναι τὸ αὐτοκαλούμενο «Δημοκρατικὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα» (Δ.Σ.Κ.). Καὶ τοῦτο χρησιμοποιεῖ ἡ ΕΔΑ ὡς ὄργανο τῶν ἐπιδιώξεών της εἰς τὸ Ἐργατικὸ Κίνημα καὶ τὰ ἡγετικὰ στελέχη αὐτοῦ ἐπανδρώνουν ἑκάστοτε τοὺς πολιτικοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμούς της, ὅπως καὶ εἰς τὰς δύο τελευταίας πολιτικὰς ἐκλογάς.

Τὸ Δ.Σ.Κ., πρὸς παραπλάνηση τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπιχειρεῖ εἰς τὸ Συνδικαλισμὸ τὰς ἐπιδιώξεις του ὑπὸ συνεχεῖς μεταμφιέσεις, ὡς τὸ ΕΛΣΕ ἢ τὰ 115 ἢ 243 ἢ Ε.Δ.Π. ἢ ΣΕΝΕ κλπ. κλπ. Καὶ πάντοτε ἐπιδιώκει, πρὸς κάλυψή του, νὰ διανθίζῃ τὰς ἀμφιέσεις του αὐτὰς καὶ μὲ τὴ παρουσία προσώπων, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ δίδουν στόχον ἀπὸ ἀπόψεως νομιμοφροσύνης καὶ τῶν ὁποίων ἐκμεταλλεύ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜ. ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία εἶναι γεγονὸς ὅτι παρουσιάζει διαρθρωτικὰς ἀδυναμίας, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζονται εἰς τὸ χαμηλὸν κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα, τὴν ἀνεπάρκειαν ἰδίων χρηματικῶν πόρων πρὸς χρηματοδότησίν της, τὴν χαμηλὴν παραγωγικότητα καὶ εἰς τὴν ὑποαπασχόλησιν καὶ ἀνεργίαν τοῦ ὑπάρχοντος ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν ὀρεινῶν καὶ ἀπομεμακρυσμένων ἀγροτικῶν περιοχῶν δὲν μετέχει ἐξ ἴσου εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ οἰκονομικὸν κύκλωμα διακόπτεται, μὲ ἐπακόλουθον τὰς δυσμενεῖς συνεπείας, ὡς εἶναι ἡ αὐτοκατανάλωσις καὶ ὁ λίαν χαμηλὸς βαθμὸς ἐκχρηματισμοῦ· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, ὁ ὁποῖος ἀπολαμβάνει πλεῖστα οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ὀφέλη ἐκ τῆς συνεχοῦς ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τὰ τελευταῖα ἔτη ἐδημιουργήθη σοβαρὰ καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν οἰκονομίαν μετατόπισις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τῆς χώρας, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς ὑποαπασχολήσεως καὶ τῆς ἀνεργίας καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα εὑρισκομένην εἰσέτι στάθμην τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Μὲ βάσιν τὰ διεθνῆ πλαίσια συγκρίσεως, ἀπὸ πλευρᾶς ἀπολαμβανομένου εἰσοδήματος, ἡ Ἑλλὰς κατατάσσεται εἰς τὸν κύκλον τῶν ἡμιαναπτύκτων χωρῶν. Τοῦτο συνάγεται ἐκ τοῦ συντελεστοῦ ἐλαστικότητος διατροφῆς ἐν Ἑλλάδι, ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται εἰς 0,69 (ὑπανάπτυκτοι οἰκονομίαι 0,80, ἀνεπτυγμέναι οἰκονομίαι 0,40) καὶ ἐκ τοῦ μέσου κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, ἀνερχομένου εἰς 400 περίπου δολλάρια ἐτησίως (ὑπανάπτυκτοι 200 δολλ., ἀνεπτυγμέναι οἰκονομίαι 600 δολλ. καὶ ἄνω).

Ἡ χώρα μας εἶναι κυρίως γεωργική, διότι ἄνω τοῦ ἡμίσεος τοῦ πληθυσμοῦ της ἀπασχολεῖται εἰς τὴν γεωργίαν. Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ συμβάλλει κατὰ 30% εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐτησίου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (ἡ μεταποιητικὴ παραγωγὴ 20%) καὶ μετέχει εἰς τὸ εἰσπραττόμενον συνάλλαγμα ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν κατὰ 80%. Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ παρουσιάζει ἀστάθειαν καὶ διακυμάνσεις, συνεπείᾳ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν καὶ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, μὲ ἄμεσον οἰκονομικὸν ἀντίκτυπον τὴν αὐξομείωσιν τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος.

Ὁ ρυθμὸς ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐμφανίζεται λίαν ἱκανοποιητικὸς (6% ἐτησίως ὁ μέσος ὅρος) καὶ ἡ χώρα μας συγκαταλέγεται μεταξὺ ἐκείνων τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι προωθοῦν ταχύτερον τὸ ἐθνικόν των εἰσόδημα. Ὅμως, ὁ ρυθμὸς ἀνόδου ταύτου δὲν εἶναι σταθερός. Ἄλλοτε ἔντονος (ἔτος 1951, 1953, 1957, 1961) καὶ ἄλλοτε ἀσθενὴς (ἔτος 1954, 1959, 1960).

Ἡ νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἐξυγίανσις, ἡ ἐπιτευχθεῖσα μετὰ πολλῶν κόπων καὶ θυσιῶν, διαφαίνεται, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι κατὰ τὴν τριετίαν 1959—1962, ἐνῷ ἡ κυκλοφορία τοῦ νομίσματος ηὐξήθη κατὰ 29%, ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθε μόνον 3,6%. Ἡ υἱοθέτησις τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ μὲ γοργὸν ρυθμὸν ἄνοδος τῶν καταθέσεων τῶν ἰδι-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΕΜΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Πρόκλησις καὶ πρόσκλησις οἱ λευκὲς χῶρες, οἱ ἕτοιμες γιὰ θερισμό. Συγκλονιστικὴ καὶ ἡ διαπίστωσις ὅτι ἑνάμισυ δισεκατομμύριο ἄνθρωποι δὲν ἔχουν σχέσι μὲ τὸν Χριστιανισμό. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἄκουσαν ποτὲ τίποτα γιὰ τὸν Χριστό. Ἑκατοντάδες φυλές, στὴν Ἀφρική, στὴν Ἀσία, στὴν Ν. Ἀμερική, ζοῦν ἀκόμα στὴν... πρὸ Χριστοῦ ἐποχή, ἔγραφε πρὸ καιροῦ στὸ «πορευθέντες» ἕνας Ἕλλην Ἱεραπόστολος. Μιὰ ὁλόκληρος Ἤπειρος, ἡ Ἀφρικὴ βρίσκεται στὴν πιὸ κρίσιμη καμπὴ τῆς ζωῆς της μὲ τὴν κατάρρευσι τῶν πρωτογόνων εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν καὶ τὴν παράλληλο ἀνάπτυξι τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Προσπάθειες ἀπὸ χριστιανικὲς ἱεραποστολὲς γίνονται πολλές. Εἶναι ἐλάχιστες ὅμως μπροστὰ στὶς ἀνάγκες. Λίγοι ζηλωτὲς χαμένοι στὶς ἀπέραντες ἐκτάσεις τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς! Καὶ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ εἶναι Καθολικοί. Καὶ γίνεται ἀκόμη πιὸ τρομακτικὴ ἀπὸ ἀνθρωπίνης πλευρᾶς ἡ ἀνάγκη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἂν σκεφθοῦμε τὴν καταπληκτικὴ σύγχρονο προσηλυτιστικὴ δρᾶσι τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Μόνο στὸ μουσουλμανικὸ πανεπιστήμιο τοῦ Καΐρου σπουδάζουν χιλιάδες φοιτηταὶ ἀπὸ 46 ἀφρικανικὲς χῶρες γιὰ νὰ διαδώσουν τὸ Ἰσλὰμ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ἡ Αἴγυπτος πρωτοστατεῖ στὴν προπαγάνδα. Στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἰσλὰμ καὶ ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Καΐρου. Ἐγράφη πρὸ καιροῦ ὅτι κυκλοφοροῦν χιλιάδες δίσκοι γραμμοφώνου μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Κοράνιο σὲ διάφορες ἀφρικανικὲς γλῶσσες γιὰ νὰ ἀκουσθοῦν στὴν καρδιὰ τῆς ἀφρικανικῆς ζούγκλας. «Ὑπολογίζεται ὅτι στὴν Ἀφρικὴ σὲ 1 ἰθαγενῆ ποὺ γίνεται χριστιανὸς ἀντιστοιχοῦν 10 ἄλλοι ποὺ κερδίζει ὁ Μωαμεθανισμός». Καὶ δὲν εἶναι μόνο ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Ἀσία ποὺ δρᾶ ὁ Μουσουλμανισμός. Εἶναι καὶ ἡ Εὐρώπη, ὅπως θὰ δοῦμε σὲ ἄλλο σημείωμα.

Καὶ στὸν κατακλυσμὸ αὐτὸν πῶς ἀντιδρᾶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία; Πῶς ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας τὸ «τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς»;

Τὰ ἀνεκτίμητα πλεονεκτήματα τοῦ λευκοῦ παρελθόντος, τοῦ λατρευτικοῦ πλούτου καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος θὰ ἀπετέλουν τὴν καλυτέρα ἐγγύησι ἐπιτυχίας γιὰ τὴν Ὀρθόδοξο ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἐπαινετῶν ἐξαιρέσεων ὡρισμένων ἐπὶ μέρους προσπαθειῶν, κρύπτομε τὸ τάλαντο στὸν βάλτο τῶν προσχημάτων καὶ τῶν ἀδικαιολογήτων δικαιολογιῶν! Ἔτσι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὁ θεματοφύλαξ τοῦ ἀγνοτέρου χριστιανικοῦ πνεύματος, ἔρχεται οὐραγὸς στὴν ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ σήμερα. Περιοριζόμεθα σὲ μιὰ ἄκαρπο πρεπολογία, ὅταν λαοὶ ὁλόκληροι λιμοκτονοῦν πνευματικὰ ἢ πλανῶνται στὸ πυκτὸ σκοτάδι ἢ τὸ κίβδηλο φῶς. Ὁ διάχυτος σκεπτικισμὸς θολώνει τὰ πάντα, ναρκώνει κάθε ζῆλο καὶ σταυρώνομε τὰ χέρια. Ὄχι βέβαια γιὰ ἐπίμονο προσευχή... ἀλλὰ γιὰ ἀπραξία.

Βέβαια στὴν τράπεζα τῶν διισταγμῶν κατατίθενται πολλὲς δικαιολογίες. Ξεχωρίζω μερικὲς χαρακτηριστικές. Πρωταντικοῦ χαρακτῆρος εἶναι ἡ πρώτη. Στερεότυπος ἀπάντησις στὴν ὑπόμνησι τῆς λησμονημένης Κυριακῆς ἐντολῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων: «Ἔχει ἀνάγκη ὁ τόπος μας ἀπὸ διαφώτισι χριστιανική. Πρῶτα θὰ δουλέψωμε γιὰ τὸν τόπο μας. Διψάει ἡ αὐλή μας....» Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται τὸ χρέος τῆς «προνοήσεως τῶν οἰκείων». Ἔστω πρῶτον αὐτό· ὄχι ὅμως μόνον. Γιατὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι «ἡ σωτηρία τῶν μακρὰν πρέπει νὰ ἕπεται τῆς σωτηρίας τῶν πλησίων, δημιουργεῖ μίαν προϋπόθεσιν, ἡ ὁποία εἶναι ξένη πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Γραφῆς». Μπροστὰ στὸ δικαίωμα τῆς σωτηρίας εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἴσοι. Γιαυτὸ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ ἱεραποστολὴ εἶναι στὴν οὐσία δύο πλευρὲς τοῦ αὐτοῦ νομίσματος. Ἔπειτα τὸ ἕνα θὰ στηρίξῃ τὸ ἄλλο καὶ θὰ τὸ βοηθήσῃ. «Ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν ἱεραποστόλων, τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης των δίδουν καὶ πάλιν εἰς τὰς παλαιὰς Ἐκκλησίας παρθενικὴν χάριν, ξαναζωντανεύουν τὸ πνεῦμα τῶν μαρτύρων, τὸ ἁγνὸν καὶ δυνατὸν πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατακομβῶν καὶ μέσα σ' αὐτὸ ζωογονεῖται καὶ καθαίρεται ὁ χριστιανισμός μας. Μιὰ τέτοια ἐκστρατεία τονώνει πάντα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τῶν μετόπισθεν».

Καὶ αὐτὰ γιὰ τὴν πρώτη δικαιολογία.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΕΝΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΤΟ ΕΤΟΣ "ΠΕΡΙΚΛΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ,,

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΛΑΖΟΓΙΩΡΓΟΥ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, λογοτέχνου

Πάντα σ' ἐποχὲς ἐθνικῶν κρίσεων, τὸ ἔθνος στρέφεται ἀσυναίσθητα πρὸς τὸν ἑαυτόν του, πρὸς τὶς ἀνεξάντλητες προγονικὲς ρίζες καὶ ἀναζητεῖ ἐκεῖ τὴ δύναμη γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία του. Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποία τὰ λογοτεχνικὰ σωματεῖα τῆς χώρας ἐπεκρότησαν τὴν πρωτοβουλία τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀγωνιζομένων (Π.Ε.Α.Ν.) γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ 1964 σὰν ἔτους «Περικλῆ Γιαννόπουλου». Γιατὶ σήμερα, ποὺ τὰ διεθνιστικὰ κηρύγματα καὶ «ρεύματα» ἀπειλοῦν τὴν ἐθνικήν μας ὑπόσταση, μόνο ἡ ἐπιστροφὴ στὶς ἐθνικές μας πηγὲς καὶ μάλιστα μὲ τρόπο ἔντονο, σὰν αὐτὸν ποὺ διδάσκει ὁ Γιαννόπουλος, μπορεῖ νὰ σώσει τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων ἀπ' τὸν καταστροφικὸ δρόμο τῶν «ὑπερεθνικῶν ἑνοτήτων» καὶ νὰ τὸ καταστήσει καὶ πάλι ἄξιο τῆς ἱερᾶς του ἀποστολῆς.

Μέχρι σήμερα, τὸ ἔργο τοῦ Γιαννόπουλου, ἂν καὶ ἔμεινε σκορπισμένο καὶ γιὰ τοῦτο ἄγνωστο στοὺς πολλούς, ἐπέδρασε ἀποτελεσματικὰ σὲ μιὰ ἐκτεταμένη πλευρὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐκείνων ποὺ ἔμμεσα ἐπηρεάστηκαν ἀπ' αὐτόν, τὸ ἔργο τοῦ Ἄγγελου καὶ τῆς Εὔας Σικελιανοῦ εἶναι ἀπόρροια τῶν Γιαννοπούλειων ἰδεῶν. Γιατί, ἀκολουθῶντας πιστὰ τὴ γραμμὴ τοῦ κηρύγματός του ὁ Σικελιανός, ἐγκληματίσθηκε ἀπόλυτα στὴ γῆ τῶν Δελφῶν, ἔνοιωσε τὸ μυστικό της μήνυμα καὶ δημιούργησε τὸ δικό του ἔργο, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν ἐξανθρωπιστικὴ ἡ Δελφικὴ Ἰδέα, ποὺ ὁ Γιαννόπουλος εἶχε θέσει σὰν τὸ Ἑλληνικὸ Ἰδανικό. Ἐκεῖ πάλι, στὸ ἔργο τοῦ Περικλῆ Γιαννόπουλου, ἔχει τὶς ρίζες της καὶ ἡ ἐθνικὴ προσφορὰ τῆς Ἀγγελικῆς Χατζημιχάλη, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὶς Ἑλληνίδες μακρυὰ ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ καλλιτεχνικὰ πρότυπα βοηθῶντας τες νὰ ἐπιστρέψουν καὶ νὰ ἀντλήσουν δυνάμεις μέσα ἀπ' τὶς ἁγνὲς καὶ ἄδολες πηγὲς τῆς λαϊκῆς μας χειροτεχνίας. Στὸ Γιαννόπουλο ποὺ πρῶτος εἶδε τὴν ἀξία του χρωστᾶ πολλὰ καὶ ὁ Δημήτρης Πικιώνης, τὸ δὲ ἀρχιτεκτονικὸ καὶ ζωγραφικό, ὅλο του τὸ αἰσθηματικὸ ἔργο, μὲ τὴν παγκόσμια ἀναγνώριση, στηρίζεται ἀπόλυτα πάνω στὶς γραμμὲς ποὔχε χαράξει ἐκεῖνος. Ὁ Καζαντζάκης ἀναγνώρισε τὴν ἑλληνοποιὸ ἐπίδραση ποὺ εἶχε πάνω του τὸ Γιαννοπούλειο ἔργο, ἐνῷ τὰ ποιήματα τῆς Μυρτιώτισσας καὶ ἡ δράση τοῦ Ἴωνα Δραγούμη μιλᾶνε καὶ μόνα τους γι' αὐτήν. Γεγονὸς ἄλλωστε ὅτι ἡ ἑλληνολατρικὴ γραμμὴ στὴ λογοτεχνία μας ξεκινᾶ ἀπ' τὸν Γιαννόπουλο καὶ ὅτι μὲ τὸ ἔργο του, ποὔβρε ἄξιο συνεχιστὴ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἴωνα Δραγούμη, κορυφώθηκε ἡ ἑλληνικὴ συνείδηση. Ἀληθινὰ μπορεῖ νὰ εἰπωθεῖ ὅτι ὁ Γιαννόπουλος ὑπῆρξε ὁ Πρόδρομος καὶ σὰν τέτοιος ἔχτισε μὲ τὰ χέρια ἐκείνων ποὺ ἄφισε πίσω του. Μέσ' ἀπ' τὸ καταλυτικὸ κάθε σάπιας ἰδέας ἔργο του, μέσ' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄρνηση τόσων παραδεδεγμένων καὶ κατεστημένων ἐννοιῶν, βγήκανε καὶ διαμορφωθήκανε ἐθνικὲς πνευματικὲς ἀξίες, ποὺ στήνουνε ἕναν ὁλάκερο πνευματικὸ πολιτισμό, ἐνῷ ἡ φωνή του θὰ δείχνει πάντα τὸ δρόμο τῆς ἐθνικῆς ἀναγέννησης.

Ὁ ἐθνικισμὸς ποὺ κήρυκας του ἔγινε ὁ Περικλῆς Γιαννόπουλος καὶ ποὺ τὴν φλόγα του φούντωσε μέσα στὰ στήθη τόσων φωτισμένων πνευμάτων, ποὺ κινήθηκαν γύρω του καὶ σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματά του ἦτανε κάτι τὸ τέλειο διάφορο, ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν μέχρι τότε, μὰ καὶ ἀπὸ τὸν σήμερα ἐννοούμενο. Ἦταν ὁ ἑλληνικὸς ἐθνικισμὸς τὰ πλαίσια τοῦ ὁποίου αὐτὸς ξανατοποθέτησε στὴ σωστή τους βάση. Γιατί, μὲ τὸ νὰ καθορίσει σὰν ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τοῦ Ἕλληνα τὸν ἐξανθρωπισμὸ τῆς Οἰκουμένης, ἀπέδειξε ὅτι μόνο ὁ ἐθνικισμὸς τῶν Ἑλλήνων εἶναι σωστός, ἀφοῦ ἀποβλέπει στὸ Πανανθρώπινο καλὸ καὶ γιὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐξαρσή του ἀναγκαία. Ἀποδεικνύοντας συνάμα καὶ τὴν ἱστορική μας συνέχεια, ἀπ' τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἔδωσε μαζὶ μὲ τὴν ὀρθὴ ἑρμηνεία της καὶ τὴν ἀναγνώριση τῆς μοναδικότητας τῆς ἑλληνικῆς φύσης στὴν κατασκευὴ ἀνθρώπων, δηλαδὴ ἀνωτέρων πνευματικῶν ἀτόμων, ποὔχουν σὰν προορισμὸ τὸ ἔξάπλωμα τῆς ἀληθινῆς γνώσης, τοῦ «Φωτὸς», σ' ὅλη τὴ γῆ. Μὲ τὴν προσφορά του αὐτὴ διέστειλε τὴν ἔννοια τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικισμοῦ ἀπ' τὸν Σωβινισμό, ὁ ὁποῖος ταυτίσθηκε πιὰ μὲ τὸν ἐθνικισμὸ τῶν ἄλλων λαῶν, ποὺ ὁ φούντωμα καὶ ἡ διατήρησή του ἀπαιτοῦν μόνο αἷμα, μαζὶ μὲ τὴν καταστροφὴ καὶ τὸν ἀφανισμὸ τῶν ἄλλων. Ἐνῷ ἀντίθετα, ὁ ἑλληνικὸς ἐθνικισμός, μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ Ἕλληνα καὶ προορισμὸ τὴ μεταβολή του σὲ φωτιστὴ καὶ δάσκαλο τοῦ κόσμου ὅλου, εἶναι ὁ σωστὸς εὐεργετικὸς καὶ γιὰ τοῦτο ἐπιθυμητὸς ἀπ' ὅλους τοὺς λαούς, αὐτὸς ποὺ τὴν ἔξαρσή του ἀποζητᾶ ὅλη ἡ ταλαιπωρημένη ἀνθρωπότητα. Τὸν Γιαννόπουλο, πὰν ἀπ' ὅλα τὸν χαρακτηρίζει ἡ πίστη του στὸ νέο ἑλληνικὸ πολιτισμὸ ποὺ αὐτὸς ὁραματίσθηκε καὶ ποὺ στὸν ἐρχομό του ἀπέβλεπε καὶ πίστευε ἀκράδαντα. Τὸ ἔργο του ἔχει σὰν ἀφετηρία του τὸν ἑλληνισμὸ καὶ περνῶντας ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας μέσ' ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐξαγνιστικὸ καμίνι, καταλήγει καὶ πάλι σ' αὐτόν. Μελέτησε ὄχι μόνο τὰ ἑλληνικὰ κείμενα μὰ καὶ κάθε τι τὸ ἑλληνικό, ἀπ' τὴ φύση μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο ἀντικείμενο. Μεγαλοϊδεὰ τῆς ἀπὸ φυσικοῦ του, μὲ ἀκλόνητη πίστη στὴν ἀξία καὶ τὴ δύναμη τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, συνέλαβε τὸ ὅραμα τοῦ νέου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ἔβαλε τὰ θεμέλιά του τόσο γερὰ καὶ βαθειὰ ὥστε νὰ μπορέσει αὐτὸς νὰ πυργωθεῖ ψηλότερα καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο, ἀπ' τὸν ὁποῖο γύρευε νὰ παραδειγματίσει τὴ φυλή, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν ἐπιστρέψει σ' αὐτόν. Λάτρης κάθε ἑλληνικοῦ εἶδε τὴν καταστροφικὴ εὐρωπαϊκὴ ἐπιρροὴ καὶ ἔκανε σημαία του τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀποτίναξή της. Μετέτρεψε τὸ «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος», σὲ «πᾶς μὴ Ἕλλην ἀνθρωποειδές», καὶ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν διάδοσή του, μιὰ καὶ ἡ πίστη στὶς ἰδέες του τοῦ εἶχε ἐπιτρέψει νὰ δεῖ αὐτὸ ποὺ μόλις ἄρχισε δειλὰ καὶ ὄχι ξεκαθαρισμένα, νὰ παραδέχεται ἡ ἐπιστήμη τὴν αὐτοχθονία δηλαδὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ προχωρήσει ἀκόμη πιὸ πέρα καὶ νὰ βροντοφωνάξει, αὐτὸς πρῶτος, τὴν πνευματικὴ λόγῳ φύσεως, ὑπεροχή τους ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς. Ὀνομάζει τοὺς Ἕλληνες πνευματικὴ ἀριστοκρατία καὶ ἀνθρωποποιοὺς ὁλόκληρης Οἰκουμένης καὶ καθιστᾶ ὑπεύθυνο γιὰ τὴν κατάντια του ὅλο τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ καὶ ὄχι μόνο τὴν ἡγεσία του, ζητῶντας τὴν πραγματοποίηση βαθειᾶς πνευματικῆς ἐπανάστασης, σὰν τὴ μόνη λύση ποὺ μπορεῖ νὰ ξαναβάλει τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων στὸ σωστὸ του δρόμο.

Σὲ ἐποχὴ ἐθνικῆς καταπτώσεως, μένοντας μόνος καὶ ἀδιάφορος αὐτὸ πάλεψε γιὰ τὴν μετάδοση τῶν ἰδεῶν του καὶ ὄρθωσε τὸ ἀδαμάντινο ὕψος τοῦ ἔργου του, ἀνάμεσα ἀπ' τὶς μικρότητες τῆς ἐποχῆς του καὶ ὅλων τῶν κατοπινῶν, δημιουργῶντας μὲ τὰ χέρια ἐκείνων ποὺ μπορέσανε νὰ τὸν ἀφομοιώσουν. Μὲ γλῶσσα μαστίγιο καὶ ὕφος ἐξουσιαστοῦ, ποὺ τὴ δύναμή του ἀντλοῦσε μέσα ἀπ' τὴν πίκρα γιὰ τὸ χαμοκύλισμα τῆς φυλῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν της, χτύπησε τὴν πνευματικὴ κατάπτωση, τὸν γραικυλισμό, τὴν ξενομανία καὶ κάθε πυοροοῦσα ἐθνικὴ πληγή, χωρὶς τὸν παραμικρὸ δισταγμό. Χωρὶς νὰ παρατάσσει ξένες χρονολογίες,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΣΤΗΝ ΠΥΔΝΑ

Τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἕνα πρᾶγμα ποὺ δὲν ἐπιδέχεται καμμίαν συζήτησιν, εἶναι ὅτι ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος εἶναι ἕνα μεγάλο Ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὄχι μόνον τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς διαδρομῆς διὰ μέσου τόσων φωτεινῶν αἰώνων. Καὶ ὡς μεγάλο πνεῦμα, εἶναι πολυμερὲς καὶ καθολικόν, καταπιάνεται μὲ ὅλας τὰς μορφὰς τοῦ Λόγου, τὴν Ἐπιστήμην, τὴν Τέχνην, εἰδικώτερα τὴν λογοτεχνίαν, ἀκόμη καὶ τὴν ποίησιν, τὴν ἱστορίαν, τὴν ρητορικήν, τὴν συγγραφικήν. Πάντοτε τὰ ἀληθινὰ μεγάλα πνεύματα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι καθολικά, ἔχουν τὴν αὐτὴν σπουδαίαν ἐπίδοσιν εἰς τοὺς κυριωτέρους τοὐλάχιστον τομεῖς τῆς Διανοήσεως καὶ τῆς Τέχνης.

Τὰ βιβλία τοῦ Παναγιώτη Κανελλοπούλου αὐτὴν τὴν στιγμὴν (Ἑλληνικά, Γαλλικά, Γερμανικὰ) ὑπερβαίνουν τὰ πενῆντα, τὸ ἓν ἐκ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὸ ἄλλο εἰς ἐνδιαφέρον καὶ ἀξίαν. Κατ' ἀνάγκην, θὰ σταθῶμεν εἰς τὰ πολυσέλιδα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ μεγάλα εἰς ὄγκον, τόμους καὶ σελίδας, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως μεγάλα εἰς σύλληψιν καὶ ἀπόδοσιν. Ὅλα τὰ θέματά του εἶναι πρωτότυπα καὶ ἔχουν ἐξαντληθῆ μὲ τὸν πλέον ἐπιστημονικὸν καὶ λογοτεχνικὸν τρόπον. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα του βιβλία μᾶς δίδουν ἐναργέστερον τὸν ὄγκον — θὰ προτιμοῦσα μίαν ἄλλην ἔκφρασιν — τὸν κολοσσὸν τῆς σκέψεως καὶ τὸ μεγαλεῖον της θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις ἀνέτως, τὸ μεγάλο δημιούργημα τοῦ συγγραφέως. Ἡ «Ἱστορία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πνεύματος», ποὺ ἐσημείωσε δύο ἐκδόσεις ἕως σήμερον, τὸ «Γεννήθηκα στὰ 1402» δὲν εἶναι συνήθη βιβλία, ποὺ ἠμποροῦν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν γραφίδα τοῦ καθενός. Τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Κανελλοπούλου «Ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα στὴν Πύδνα» (1.400 σελίδες, τρεῖς τόμοι) εἶναι τὸ κορύφωμα τῆς συγγραφικῆς ἐπιδόσεως ἑνὸς μεγάλου πνεύματος καὶ μάλιστα Ἑλληνικοῦ τῆς κλάσεως τῶν μεγάλων συγγραφέων, μεγάλων διὰ κάθε ἐποχήν, ἐπαναλαμβάνομεν.

Τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ τελευταῖον, ἐκυκλοφόρησε μόλις κατὰ τὰ τέλη τοῦ περασμένου ἔτους. Προωρισμένον, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μεγάλα του κυρίως βιβλία, διὰ τὸ πολὺ κοινὸν τῶν φιλομαθῶν ἀνθρώπων, ἐγράφη διὰ νὰ εἶναι προσιτὸν εἰς ὅλους τοὺς μορφωμένους Ἕλληνας, ἐγράφη δὲ συγχρόνως κατὰ τὸν πλέον ἐπιστημονικὸν τρόπον, μὲ βάσιν ὅλην τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν, ἰδίως τὴν πλέον νωπήν, τὴν ὁποίαν οὔτε ὑποπτεύονται συνήθως οἱ «εἰδικοὶ» τοῦ θέματος.

Τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Κανελλοπούλου καταλαμβάνει ὅλον τὸν χῶρον τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἀρχαιότητος, ἀπὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων (Μαραθῶνος) μέχρι τῆς πτώσεως εἰς τοὺς Ρωμαίους (μάχη τῆς Πύδνας καὶ καταστροφὴ τῆς Κορίνθου). Ὅπως ἐξομολογεῖται ὁ ἴδιος, «τὸ ἱστορικὸ τοῦτο δοκίμιο τὸ χρωστοῦσα στὸν ἑαυτό μου. Ἤθελα καὶ ἔπρεπε νὰ γνωρίσω κάπως καλύτερα τὸν ἀρχαῖον Ἕλληνα». Καὶ εἰς τὸ καθῆκον αὐτό, σὰν φωτεινὸς ὁδηγὸς ποὺ εἶναι, καλεῖ ὅλους μας. Τὸ προσφέρει εἰδικώτερα στοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τοῦ κ. Κανελλοπούλου τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου γίνεται ἀπὸ πολλὰς νέας ἐντελῶς ἀφετηρίας. Κυρίως ἐνδιαφέρει τὸν συγγραφέα τὸ μεγάλο πρόβλημα: Διατί ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς δὲν ἔγινε κοσμοκράτειρα καὶ ἀντιθέτως ὑπετάγη ἐν τέλει εἰς τὴν Ρώμην. Τὸ πρόβλημα ὁ κ. Κανελλόπουλος τὸ συνδέει ὀρθῶς μὲ τὸ ἄλλο παρόμοιον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ποὺ ὅλοι τὴν διεκήρυξαν, ὅλοι εἰς αὐτὴν ἀπέβλεψαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐπραγματοποίησεν, οὔτε ἀκόμη καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. Καὶ διὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ προβλήματα κάμνει μίαν διεξοδικὴν ἀνάλυσιν τῶν πηγῶν, τῶν κειμένων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῶν νεωτέρων συγγραφέων, ποὺ ἐπελήφθησαν αὐτῶν. Ποῖα νέα στοιχεῖα, πόσον διάχυτον φῶς χύνει ὁ συγγραφεὺς μὲ τὸ τεράστιον — ὄχι εἰς ὄγκον μόνον — ἔργον του, τὸ βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ τὸ ἀπολαμβάνει μελετῶν αὐτό, μελετῶν μάλιστα συστηματικῶς, ὅπως σὲ ἐμπνέει τὸ ἴδιον τὸ ἔργον του νὰ κάμῃς.

Ἀνέφερα ἀπόλαυσιν ἀπὸ τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Κανελλοπούλου, ποὺ ὁ ἴδιος εἰδικώτερα τὸ προορίζει διὰ τοὺς νέους. Ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος: «Σκέφθηκα ὅτι θἄπρεπε νὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ διαβάσουν τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἱστορία, ὅπως διαβάζεται ἕνα διήγημα. Ἡ ἱστοριογραφία πρέπει νἆναι λόγος ἀφηγηματικός». Καὶ τελειώνει τὸ πολυσέλιδον βιβλίον του, ἀναφερόμενος πάλιν εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ σημεῖον μὲ τὰ λόγια αὐτά, ποὺ ἔρχονται ὡς συνέχεια τῶν πρώτων γραμμῶν του: «Ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα ξεκινήσαμε, δυστυχῶς — στὸν ΙΘ' αἰῶνα — ἀπὸ τὸ χωρισμὸ τῆς λογοτεχνίας ἀπὸ τὴν ἱστοριογραφία, ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸν ἀπόλυτο χωρισμὸ τοῦ Σολωμοῦ ἀπὸ τὸν Παπαρρηγόπουλο. Κι' ἀκόμα δὲν ἔχουμε πέρα γιὰ πέρα ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ προγονικὸ αὐτὸ λάθος».

Καὶ πραγματικά, αἱ φιλοσοφικαὶ ἀρεταὶ αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, τὸ μεγάλο θέμα του καὶ ἰδίως ὁ βαθὺς τρόπος ποὺ τὸ ἐξετάζει ὁ συγγραφεύς του, τὸ κάμνουν νὰ εἶναι ζωντανό, γεμᾶτο Ἑλληνικὴν ζωὴν καὶ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἠμποροῦμε νὰ εἴπωμεν δι' αὐτό, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἀνυψώνουν τὴν διανόησιν τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὸ ἱστορικόν της χρέος καὶ εἶναι κάτι ποὺ στολίζει, ποὺ συμπληρώνει, ποὺ ἀξιοποιεῖ τὴν πνευματικότητα τῆς γενεᾶς μας ἀπέναντι μάλιστα τῶν μεγάλων, ποὺ πέρασαν πρὶν ἀπὸ μᾶς ἀπὸ τὴν γῆν αὐτὴν τῶν μεγάλων ἱστορικῶν ἐπιτευγμάτων.

Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

★ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ
★ ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΠΑΤΩΜΑΤΩΝ
★ ΡΟΛΛΑ ΠΑΡΑΘΥΡΩΝ
★ ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΕΠΙΠΛΩΝ

ΤΑΚΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ - NYLON
ΕΡΜΟΥ 47 - ΤΗΛΕΦ. 31-95

ΚΑΘΕ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ZEROWATT ΕΙΝΑΙ

ΠΛΗΡΕΣ
Διότι μετὰ τὴν πρόπλυσι, θερμαίνει τὸ νερὸ καὶ πλένει, ξεπλένει καὶ στεγνώνει.

ΤΙΜΙΟ
Διότι ἐγγυᾶται τὴν πλύσιν 5 κιλῶν ρούχων μὲ μόνον 18 κιλὰ ζεστὸ νερό.

ΕΞΥΠΝΟ
Διότι αὐτομάτως χωρὶς περίπτωσι λάθους ἐκτελεῖ 22 διαφορετικὲς ἐνέργειες ἐκ τῶν ὁποίων, πρόπλυσι τέσσαρα ξεπλύματα στίψιμο καὶ τελικὸ στέγνωμα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ
Α. Ν. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 44
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 138
ΤΗΛΕΦ. 39-00

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
Τὸ καλύτερο καὶ πιὸ εὐχάριστο γεγονὸς τῆς Ἀποκρηᾶς.
ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ ΑΥΡΙΟΝ
Ὀρχήστρα πλήρης. Χορὸς — Γλέντι μέχρι πρωΐας
Γιὰ μιὰ ἀξέχαστη βραδυὰ τὸ ραντεβοῦ σας στὴν
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ
ΤΗΛΕΦ. 47—59

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΩΡΑ 4—9
ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΡΓΟΛΗΠΤΩΝ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ
Μὲ τὴν ὀρχήστρα
ΖΑΚ ΙΑΚΩΒΙΔΗ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ
ΣΗΜ.: Ἰσχύουν αἱ παλαιαὶ προσκλήσεις τοῦ ματαιωθέντος χοροῦ.

ΑΣΤΕΡΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ
Κέφι — Χορὸς — Σοκολατοπόλεμος μέχρι πρωΐας
μὲ τὴν μπριόζα ὀρχήστρα
ΝΙΚΟΥ ΚΡΙΘΑΡΑΚΗ
καὶ τὸν ἐκλεκτὸ τραγουδιστὴ
ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΝΙΑΤΗ

Κέντρον ΡΑΧΗ
ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ
Ἀπὸ σήμερον ἡ μπριόζα ὀρχήστρα τοῦ μικροῦ κορνεττίστα
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ
σᾶς προσκαλεῖ σὲ ἕνα ξεφάντωμα κεφιοῦ
Τραγουδᾶ ὁ γλυκὸς καὶ μοντέρνος ντιζὲρ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
BOSCH
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΠΑΛΟΥΜΠΗ
Μαιζῶνος 48 - Τηλέφ. 54-30